

A' ROMAI TSASZARI ES AP. KIRALYI FELSEG
NEK KEGYELMES ENGEDELMEVEL.

Indült BÉTSEÖL Szombaton 5. Decemberben 1789.

Ugya egy józanon gondalkazó ember megfontolja,
A olyan a' Világnak mostani környüllállása, mint
egy leg-hiresebb kézi-mester által készült, de hebe-
hurgya, szeles és semmivel nem gondaló ifjú kezi-
re birt leg-jobb órának folyása; melynek minden
kerekei, lántza, mutatója és rugói noha olly *fáinak*
és olly nagy tökéletességgel vagynak egymástól füg-
gőleg öszve rakva, hogy azok a' természet' kezétől
egy-más után rakat 24 órákat, sőt az azok között
lévő véghetetlen pentzentéseket-is minden fogyatko-
zás-nélkül ki-ütnék, vagy ki mutatnak; de az órá-
nak szeles igazgatója nem értvén az óra igazgatója-

sához, annak kerekeit most jobbra, majd balra te-
kervén, az ezeket fergató rugókat, és az ezeket ve-
zérlő és jó rendbe tartó lántz szemekeket ugy meg-
erölteti, és erőszakoson ugy meg gyengíti, hogy
most sokat, majd keveset, holnap 24 et, holnapután
semmit sem ütven, a' jó órában benn lakó, és kü-
lömben jó - rendet tartó és egy mástól függő tagok
egy zürzavaros tellé változván, edgyik a' kereket,
málik a' lántzot, harmadik a' rugót — de sokkal
többen a' jó Órás-mestert vádólják, holott az egész
zürzavarnak oka magában az óra Birtokos igazga-
tójában vagyon el rejtve. Illyen szerentsétlenek sok
órák! illyen a' Frantzia óra! illyen a' leg-böltsebb
Órástól készült óra a' Világ! melynek tagjai egy-mástól
den erőszak szenvedés nélkül függven, ha ennek
lántzát nem jól tekerik, ha erőszakot szenved, vagy
roízsúl üt, vagy törik. Illyen meg-bomlott órát
hordoz már ma majd minden Politikus; de némel-
lyek tsak a' kívül *parádérazó* lántzért 's pántlika
kötőjért viselven, ezek — ha egy helyett 24-et üt-
is számba sem veszik — lálsák — ök lálsák — az
én óráim jól jár; valamig annak arany - lántzát az
én Érd. Olvasóim ugy tekerik, mint az idén.

Tzo hát Deres! — Ezek a' Bétsi Ujságok.

A' múlt hétfőn estvéli 10 óra után indúla - meg
N. M. K. Testörző Sergebéli Hadnagy és Kabinét
Kurir Rétsey Adám Ur *Brüszszel* felé, hogy az oda
menő tellyes hatalmú Minister *G. Kobentzel* Urnak
számára minden Postán 20 lovak eránt rendelést té-
gyen. Maga-is a' már nevezett Minister Kedden jó

reggel útnak indúla Testörzö Hadnagy és Kabinét *Kurir Vékhele* Urral 6 szekereken. A' mondatik, hogy ezen Minister Ur *Generál-Pardont* vitt volna magával a' Kat. Belgiumbéli zenebonásoknak, és tellyes hatalma volna, hogy a' zenebonát, minden kivánságoknak meg-engedésével tsendelittené-le; és az Országot hozná jó rendbe. — Hogy fő Hertzeg *Aszszony Kristina*, *Albert* Hertzeg és *G. Trautmansdorf*, az eddig vólt Bétsi tellyes hatalmú Minister, Papi Fejedelem *Maksimiliánnál* légyenek bizonyos. — Itt-is! még [máig roszszúl üt az óra; de tellyes reménység vagyon, hogy ennek kerekei jobb]rendbe hozotnak.

Nemzetünk Ofzlop-törsökének egy ága, Hertzeg *Eszterházi Antal* Ur, ki *Belgrád* alatt sebet kapott vala, a' múlt hónapban a' maga hajdani Vitéz Eleihez, az örökké-valóságba költözött. Ennek vitéz sir-halmára *T. T. Gyöngyösi* és *T. Horváth Adám* Urak fognak Verset írni. — Az ifju *Laudonról-is* az a' hir érkezett Bétsbe, hogy *Zemlinben* természeti nyavallyában halálazott-meg; és így itt-is el-tűnt a' nagy reménység. — *G. Vartensleben* Urnak *Tömösvárt* vagyon Téli-szállása, katonái pedig *Orsova* alatt már föld kunyhokban dohányoznak. — Feldmarsal *Laudont* várjuk Bétsbe; azonban tsak alig ha hirtelen meg érkezik; mert Bukorestből *Moldovába* ment *Jász* várossába *H. Potemkinnel* és *Románzovval* tauátskozni, és még a' télen hadi-mozgásokat kívánnak tenni. — Mely szivefséggel viseltelsék az Oláh-orzági Nemesség ott lévő fegyveres népiünkhöz, az onnan vett Levelekben nem tudják

a' mi Tiszteink elége ki-irni. Az Oláh-orzági Nemesség önként arra ajánlotta magát, hogy ő Fel.ségének 36-ezer népét 6 hónapokig mindennel ingyen el-tartyák, mely Erdélynek egy kis szembe tünhető óltsóságot okozhat. — Gallitziába mondotnak menni bizonyos Sergeink, és a' G. *Karajtzai* Serge-is ide rendeltetett, noha előbb Kat. Belgium-ba vala rendelve; itt-is a' Lengyel Közönséges társaság' szomszédjában hól kélík, hól fiet az óra; most pedig leg-közelebb roszszúl mútat.

A' *Bender* várának meg-vétele lám hogy igaz, valamint közelebb költt Levelemben jelentém. „H. *Potemkinnek Kurirja* Májor *Tzuccató* Ur érkezett vala ezen Tudólitással a' múlt Vasárnap a' Bétsben mulatazó Orosz Tsászári Követhez H. *Gallitzin* Ur-hoz, és a' környülállások így vagynak: „Minek-utánna H. *Potemkin* az egész Orosz Táborral közel érkezett vólna *Benderhez*, bé-izen az azt óltalmazó *Séráskirhoz* és a' vele-lévő 2 ló-farkú 2 Basákhoz, hogy a' várat adják-fel; mert külömben Orosz tántzot fogna velek járatni: melyre ezek a' várat Novemb. 15-dikén *Discretioba* fel-adák, mely szerint a' benn lévő 18000-ből álló fegyveres Törökség azt a' szabadságot nyeré-meg *Potemkintől*, hogy a' Dunán által-költözhesék. Itt a' várban 300 ágyuknál és mozsároknál többet találá *Potemkin*, és vég-hetetlen hadi és eleségbéli készületet.

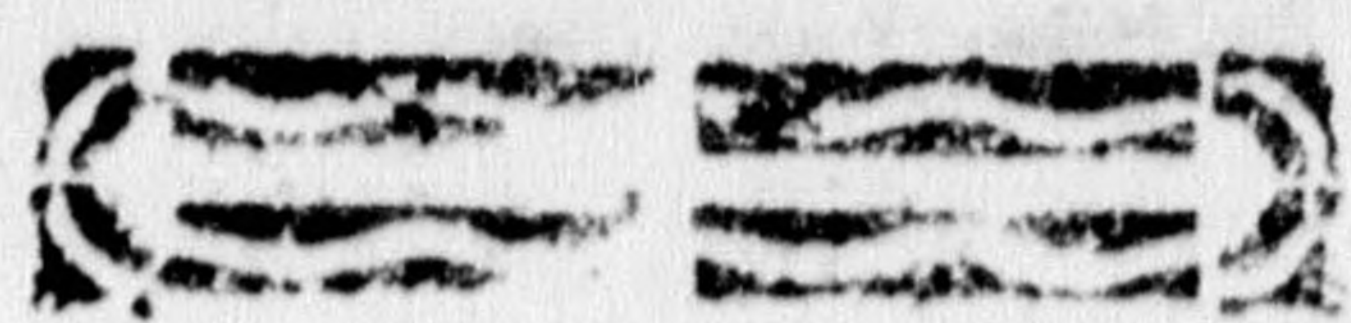
Az *Allion*-hegyén lévő Táborból az iratik, hogy *Orsovának* a' leg-nagyobb Bombi-is tsak olyan, mintha főtelen borsót hánynának a' falra; azért ennek tüzi-ostroma meg-szünt; az ágyuk mel-lyek

lyek ide hordottanak vala, mind itt maradtanak 3 Batalion gyalagoknak őrizetek alatt, 1 Batalion *Durlakh*, 1 Bat. Illyriai Oláh, és 1 Bat. *Devins* Sergebéli gyalagok, az ezen Sergekhez tartazó minden Jágerek és kemény lövőkkel és a' Szabad-fergeseknek egy részével itten már földbe ásták magokat. *Laudon* azt parantsólta, hogy az itt maradt legényeknek mindeniknek napjában, az egész télen által egy egy fertály bor adattásék és főzelék ingyen, ollyon ígélet mellett, hogy a' kik a' télen ugy vigyáznak a' magok egészségekre, hogy semmi nyavallyába nem esnek, azoknak Tavaszszal különös megjutalmaztatások lészzen. Innen a' többi nép Téli szállásba visszátért. — A' F. Udvari Hadi-Tanátsótól kiadott Tudósítás következő: „

(**) Feldmarsal *Kóburg* azt a' Tudósítást téfzi Nov. 15-dikén, hogy ő a' *Lövenér* Seregnek Obesterét B. *Kinmájer* Urat 300 Húszárral, 300 Arnotákkal, 200 országbéli határnokokkal és 2 ágyukkal elküldötte, hogy azokat a' környékeket; mellyek a' mi szélső vigyázatainkal meg-rakandók valának, tekintse-meg. Az után egynéhány elfogott Parasztaktól megtudta az Obester, hogy a' *Gyurzsuvai Rajának* Vajdája *Issuff* Basa egynéhány nagy Törökökkel ott tartozkadik, és *Oynakfalván* mulatoz, hogy *Gyurzsova*-várának számára juhokat és más eleségbéli dolgokat takarithassan a' Várba. — Ezt így értvén B. *Kinmájer*, leg-ottan meghatározza magában, hogy a' *Vajdára* és a' vele lévő fő Törökökre rá üsön és elfogja. Erre nézve minden utat és módat ki-tudakoz, és az Országbéli Arnotak

tak Vezérének *Maurodinnak* út-mutatása után, 9
 órák alatt minden út nélkül annyira közelit a' vár-
 hoz, hogy csak más fél órányira vala attól minden
 Sergével edgyütt. Innen el-indúl *Kinnájer* gyalog
Barkó Sergebéli Kapitány *Lovász* Urral és az Arno-
 tak Vezérével egy fél-óránnyira előre, hogy *Oynak*
 falvát meg-tekintse, és osztán a' rá-ütésre jó rende-
 lést tehessen. Midön az egész környéket meg-tekint-
 tette volna, vissza-tér az Obester a' maga el-ha-
 gyott Sergéhez, és esivélli szürkényedekor el-küldi
Barkó Kapitány *Lovász* Urat 50 Húzárral, és az
 Arnoták Kapitánnyát-is 30 Arnotákkal, *Oynak* fal-
 vába, olly rendeléssel, hogy a' Vajdának *Iffúff* Ba-
 sának házát vegyék körül, és ötet fogják-el. U-
 gyan ekkor el-küldi az *Májor Deli* Basát 300 Ar-
 notákkal és 30 Húzárokkal bal-felé elé-mozdúlni,
 hogy a' *Iffúff* Basától már öszve-gyűjtetett ökröket
 és juhokat hajtsák-el: maga pedig az Obester, Ser-
 gének több részével és az ágyukkal a' *Gurzsov*-fe-
 lől való útnak állott jobb kézről, hogy ha a' vár-
 ból segítség találna érkezni, ezeket foghassa üftö-
 kön. — Ezen el-rendelt dolog ollyon szerentsésen-
 mené véghez, hogy Kap. *Lovász*, a' maga 50 Hú-
 szárjaival, *Iffúff* Basát a' több fő Törökökkel, Ti-
 toknakjával és (Dervis) Udvari Papjával edgyütt
 el-fogá, és 3-mat le-vága közüllök; az öszve-gyűj-
 tött ökrököt, lovakat és 1700 juhokat pedig sze-
 rentsésen prédába nyerök. — A' Törökökre olly
 véletlen esék ezen rá-ütés, és olly hirtelen, hogy
 4-nél többet löni nem vala idejek; mert mihelyt
 Kap. *Lovász* Ur észze-vette, hogy némellyek az ab-
 lak.

lakból löni készülnek, sőt lönek is; le-ugrott egynéhány Húszárjaival lováról, az ajtót bé-rontotta, és a' Törököt fülen fogta. — Az Obesier a' Rabokat és a' prédát előre küldötte, maga pedig, a' Feldmarsal' parantsolatja szerint, a' környéket megvisgálván, minden leg-kisebb kár nélkül vilzsa-tért. — Itt Obesier *Kinnmájer* Kapitány *Lovász* Urat, ki már ezen háborúban sok efféle bátor szivü próbákat mutatott, nem tudja elége ditsérni, és ezen szerentsés ki-menetelt néki és az Arnotak Vezérének *Maurodinnak* tulajdonitja. A' Feldmarsal pedig Obesier *Kinnmáyer* Urat ki-mondhatatlanúl ditséri. (**)

Egy nevezetes és bizonyoson megtörtént jegyzés.

Minekutánna *Szemendria* magát *Accordal* Gen. Májor *Ottó* Urnak fel-adta vólna, és a' Basa minden Lakosaival edgyütt azon vólna, hogy ki-költözzék; tehát ide küldeték egy *Gréfen* Hadnagy * *, hogy a' Keresztény Rab-szolgákat és szolgálókat, kiket az edgyezés' Punktuma-szerint ki-kellettik vala adni, ki-hozza. Találtatott a' Basánál egy el-rablott Keresztény Afzszony; ki már a' Basától terhes-is vala. Midön már ezen Afzszonyt ki-akarná a' Hadnagy hozni; a' Basa egy igen szép készülettel nyergelt Paripát igére a' Hadnagynak, ha ő azon Afzszonyt nálla kívánna hagyni, és kéri vala erre baráttágoson ötet; de a' Hadnagy hiveséges lévén a' maga hivataljához, ki inkább akar vala egy Keresztény személyt a' Rab-szolgálóságból ki-szabadítani, mindsem azt nagy kintsért-is ott hagy-

hagyni, annál nagyobb erővel kívánnya vala az Afzszonyt ki-szabadítani; azért kezibe adatik az Afzszony; de igen meg-fosztatott rongyos állapotban — tsak egy rongyos ingel bé-fedezve. — Ezen Tiszt Ur a' maga pénzén azonnal egy ladikat fogodván, a' Dunán keresztül vivé a' Törökök szeme elöl. Az után, háládatólságból, meg-valja a' szegény Afzszony, hogy ő még tavaly el-akarván szökni a' Basától, el-lopott vala tölle egy zatskó aranyat, mellyet egy bizonyos helyre el-ásott vala, hogy annak utánna magán segithesett, de mivel a' maga szabadságára mind eddig útát nem nyerhetett; tehát még máig is azon helyben vagyon az arany el-ásva: A' Hadnagy utánna ásat a' pénznek és találának egy hofszú bőr-zatskót, mely 12 részekre vala osztva, mellyek közzül mindenikben 50 arany találtaték. Az ásóknak a' Hadnagy 20 arannyat ada, 20 arannyat a' Szemendriai Komendáns Tisztnek, 60 magának tartá-meg, és 500 arannyat a meg-szabadúlt Afzszonynak által-külde *Kubinba*. Kinek hogy tettzik ezen *Anecdota*? melynek igazságáról én jót állok. Egy ilyen magános tselekedet egy egész Tábornak nem szolgál-é betsületére? — A' Jóságos tselekedet soha sints jutalam nélkül.

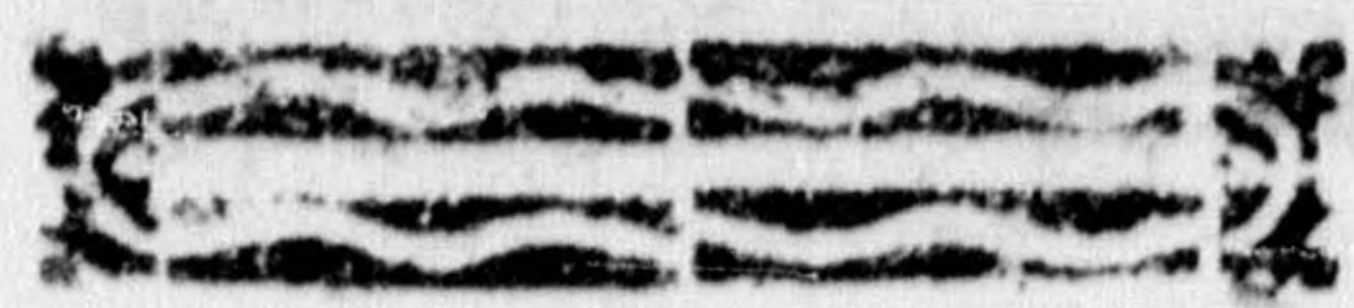
A' Természet Vizsgálókhoz.

A' meg-bóldogúlt *Ferentz* Római Tsászár, felette igen nagy kedvellője vólt a' Tezmészet' Országának 's kintseinek, mellyeknek szeretete őtet arravitte, hogy maga egygy igen szép, és a' Természet' vizsgálásában nagy tudományát esmértető *Természeti Gyűjteményt* szerzett, és a' Természet' vizsgálásában fáradhatatlan vólt. — Egyszer a' többek höztt azon gondolkodott: Vallyon mennyi idő telik-el abban, mig egygy egész szál-fa, akár a' földben, akár pedig a' vízben, kövé válik? Ezen gondolkodásit ő a' Bétsi Természet'-búvári' elejekbe terjesztette, meg-jelentvén nékik, mely igen szeretne e' részben meg-tanitatni. Sok és hosszúas gondolkodások után, eszekbe jút egyszer nékik a' Históriából, hogy *Trájánus* Tsászár, *Kristus* Urunk születése után 104 esztendővel, Szerviában Belgrád (Nándor-Fejérvár) alatt egygy hidat építettett a' Dunán, melyről némely Hazabéli Histórikusok azt írják, hogy még találkoznának a' Dunában, annak némely oszlopai. És mivel ezen oszlopokról, mind a' régi, mind az újjabb Histórikusok emlékeznek, nem-is lehet kételkedni arról, hogy azok *Trájánus* hídja' maradványi nem vólnának. Majd 17 száz esztendőig lévén tehát már azok a' vízben, ugy gondolkodott *Ferentz* Tsászár, hogy bizonyosan észre lehetne venni, mennyi idő telik abban, mig egy szál fa kövé változik. És hogy világosan meg-lehessen e' dolgot vizsgálni, fel-tette magában a' Tsászár, hogy ezen oszlopok közzül egyget Bétsbe fel hozat. De mivel éppen az a' tájék, mellyen *Trájánus'*

Jánus' hidja' állot, a' Belgrádi békeféltől fogva Török Birodalom alatt vala; maga *Ferentz* Tsáfzár irt Konftántzinápolyban lévő Követjének, hogy a' Török Tsáfzártól egy ilyen ofzlopnak ki-vétele végett engedelmet kérjen. A' Török Udvar, nem tsak örömeft meg engedte azt, hanem maga parantsolatot adott a' Belgrádi Basának, hogy minden lehető segittséget szerezzon a' Római Tsáfzár' embereinek. Kevés idő múlva tehát, de fok fáradtsággal ki-vétetett egy ilyen ofzlop a' Duna fenekéből, és Bétsbe fel-vitettetett. A' fzfál-fa 21 lábnyi hozzfzfúságú, és egy lábnyi vastagságú vólt. — A' Termézfet'-búvári kezekbe akadván az, minden féleképpen vizsgálták ök azt. A' föld-fenekében lévő végett, 's azon részét-is, mely fzfüntelen a' vizben állott, fok-felé fűrészelvén és pallérozván, azt találták, hogy a' külső részén mintegy fél-tzól vastagságra jó-féle *Agáttá* vált; a' több része tsak meg-mefzesedett és kö-formájúvá vált; a' közepe pedig még tsak keveset különbözött más akármely maga neméhez hasonló fától. Mert közönségesen úgy fzfokott lenni a' fának kövé válása, mindenkor kivülről kezdödvén a' belsőbb részére bé-hatni; melyet a' fok kövé vált fának példái bizonyitnak.

Ezen majd 1700 ezfztendökig a' Duna vizében lévő *Trájánus* hidjának egyik kövé vált fa ofzlopa esmérteti, mely igen fok idő kelletik ahöz, míg a' Termézfet' a' fát kövé változtatja. 'S ezen időnek mivóltához-képeft, még több kellett vólna 10-ezer ezfztendönél, míg ez az egész fzfál-fa egészfen valóságos jó-féle *Agáttá* vált vólna. Melyből kietfzik,

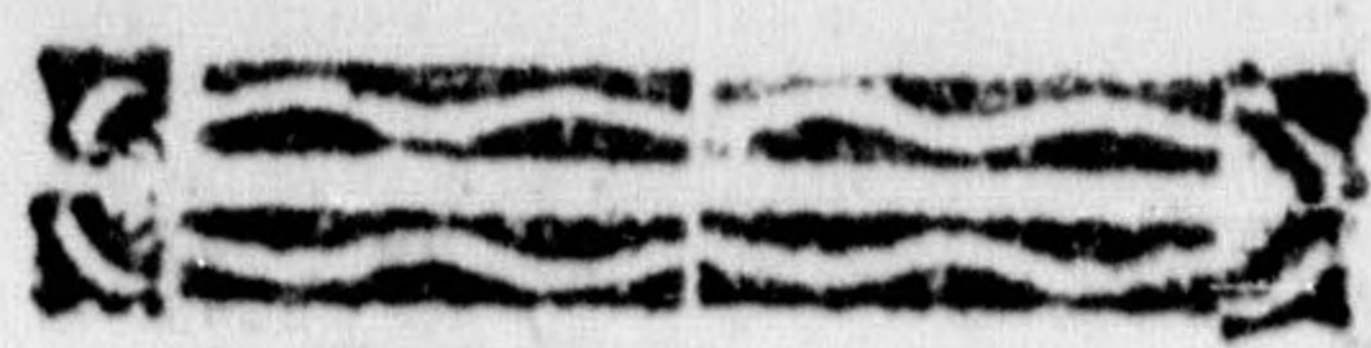
tetstik, hogy Száz-ezer esztendőök el-folynak, mig valamely nagy szál fa egészízen kövé változik.

Eggy ilyen egész szál-fának tökéletes jó *Agáttá* lett el-változását így beszéli elő, eggy a' Természet'-búvári közzül, *Justi* Ur: Éppen magam láttam, ugymond, a' Felséges Tsászári Természeti Gyűjteményes Tár-házban, eggy olyan egészízen *Agáttá* vált szál-fa darabot, melynek három lábnyi általló (diameter) vastagsága vólt; eggy mást pedig olyat, melynek jó forma repedése lévén, más színü *Agáttal* vólt az meg-telve. Ez a' repedés kétség kívül, valamely föld indulás által esett azon, midőn már maga a' fa kövé vált; máskülömben a' hasadékja-is hasonló színü *Agáttól* állott vólna. De így a' hasadék fejer színü, a' fa pedig maga, barna színü *Agáttól* állott. Sőt a' mi még tsudálatosabb, az, hogy a' fának ezen repedésén, mely fejer színü *Agáttal* vólt ki-telve, eggy más repedés ment keresztül, mely veres színü *Agáttal* vólt telyes. Ezek az eggy mástól külömbözö szinek azt mutatják, hogy a' fának kövé válása-is, eggy-mástól külömbözö matériából lett. 'S talám külömbb külömbb-féle időkben történt föld-indulások okozhatták ezen külömbb-féle repedéseket, és azoknak eggy mástól külömbözö színü kövé változások-at-is.

Mind ezekből ki-tetstik, mely véghetetlen hosszú idő foly-el, mig tsak eggy jó vastagságú fa kövé változik, de egyfzer'smind az-is, hogy a' természet, akármely testeknek el-változásából, nállok-nál sokkal nemesebb testeket szokott elő-hozni. —

Komárom XV. Levél.

Ma.

Maros Vásárhely 11-dik November. — „ Miképen lett légyen meg Maros - Vásárhelyt Nandor-Fejér várért , és több győzedelmekért a' hálá - adó ünneplés, vegye ezen le irásból az Ur: első napján Szt. *András* Havának nem tsak a' Templomban kihirdettetett előre ezen győzedelmi ünnep - tartás, hanem a' piatzon-is ki-kiáltatott, hogy azon napra minden ember készületet tegyen, és különösen minden ablakba két égő gyertya tételsék estvéli 6 órá-tól fogva 10 óráig ; Nyóltzad napján azért azon hónapnak, reggeli 9 órakor a' Parochiális nagy Templomba egybe gyűlve lévén minden Religioju Uraság, Tifztség és Község, a' *Te Deum* minden városi harangoknak zengedezésével, 's egybe húzásával el-énekelteték, az után más hálá - adó Isteni szolgálatok tartatván, fő Tifztelendő Plébánus Ur igen értelmes, és ide illő győzedelmi beszédet tartta az Ur, és *Gedeon* fegyveréről, azt erősítvén, hogy Belgrádot az *Ur*, és *Gedeon* fegyvere vette meg; mellyet minnyájon nagy kívánsággal halgatunk. Az itten őrizeten lévő katonaság 5-ször *Sálvét* adott, mellyeket követték a' mozsár ágyuknak menydörgési. A' Várbéli Komendáns Urat más katonai Tifztekkel, kik közül egy fő Strázsamester Ur Nandor - Fejérvárt Furérkodott 1739 ben, midőn a' Török kezébe által-adatott, a' fő Tifztelendő Plébánus Ur vendégelte ebéddelel. Estvéli órákban az egész Város ablakai gyertya világgal tsillagzottak, 's külömbb külömbb-féle irásokkal világoskodtak.

A' Vármegye-háza kapuja felett láttatott egy két fejű Sas menykövet botsátván a' fél hóldra, a'

Magyar Korona-is világositva a' közepén, mely a-
latt ezen következő írások olvastattak:

Io VIVat IosephVs II.

VIVat LaVDOn! VIVat kobVrg! & hohenLoegVe!

VirtVte beLLICa CLarI,

LVnæ VInDICes, paClS restItVtores.

A' Város háza ki-álló kő-tornáztába ki-téve kerek
táblán ezen betük világoskodtak:

senatVs popVLVsqVe agropoLItanVs beLgraDI
reCVperatloneM festIVat.

A' Plébánia épületében a' piatzot néző középső ab-
lakban egy Korona alatt ez vala világos be-
tükkel írva kerekés táblára:

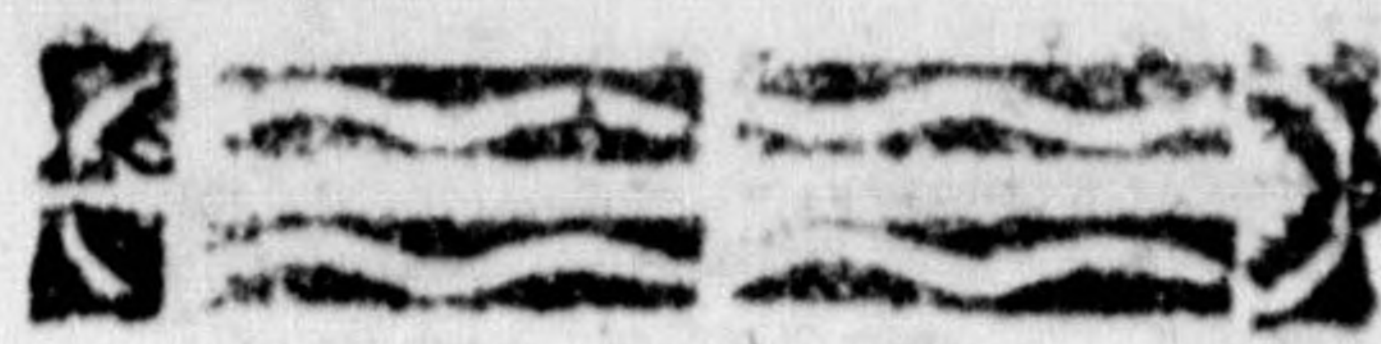
VIVAT IOS. II. LAVD. KOB. HOH.

Ez alatt mingyárt más zöld márvány követ ábrá-
zaló négy szegeletű táblán ezek rogyogtak a-
rany betükkel írva:

InsignIs CVncto LaVDOn DVX aVDIet æVo.

A' több ablakokba körös körül le-valának a'
meg-hódóltatott erősségek ugymint *Belgrád*, *Kho-*
tzim, *Dubitza*, *Novi*, *Grádiska* edgyenként festve,
's világositva.

A' Plébániának épületéből ki-álló egy világos
bástyában hét tanuló Iffiak szép táborigyőzedelmes
éneket mondtak 8 órától fogva 9-ig, ilyen ren-
del, hogy minden szakasz után a' trombitával jel-
adatván, három három ágyuk süttetének-el, mel-
lyekre

lyekre annyiszor a' bástya alatt egybe gyült egész tanuló iffiuság *Vivátot* kiáltott.

Olly nagy örvendezés, és vigaság vólt az egész Városban, hogy nem lehet le írni; a' sok lövöldözések egy-mást érték, még a' nagy rosdás torku Oláhok-is, kik Sokadalomra többen jöttek vólt a' Városba, két-felé vetették lábokat, 's szájokat az Ég-felé emelvén kiáltották *IVat! IVat!*

Kilentz óra után *Fridriknél* a' Tractéznál szabad Bál, és nagy tántz tartatott. A' Bál-háznál ezen írások világosítottak:

LaVDon az hoLDat karDIáVaL fogYasztla

A' sasot reptI, az napba tolatYa

éLlen hát e' Vezér, Vén 's IfIV kláLtla.

LaVDon Vitézségét, Magyarak hIVségét

VLIVk InnepLésseL, hVrok zengéséVeL.

B. D.

ÉBREN - VALO ÁLOM.

Tegnap előtt álmomban-é? vagy ébren

El-ragadtatva, sétálék Egerben.

Elömben tünt egy olly Abrázat,

Kit szépnek mond maga is a' *Gyalázat.*

Mint Hajnali Csillag ragyogtak szemei,

Hóltat támaszthatók ezeknek Jelei.

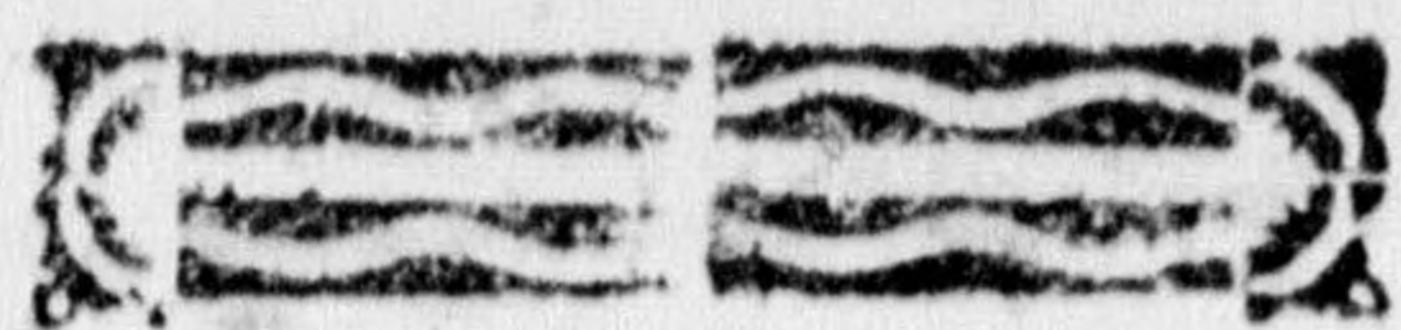
Artatlan nézése mosolygó Intése,

Természet Urának remek Teremtése.

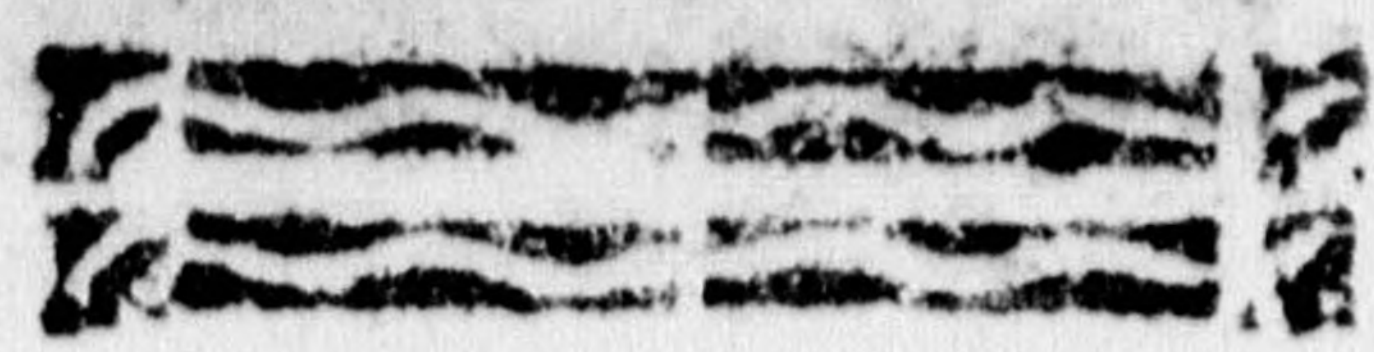
Fejér szép ortzáján egy pár Rózsa nyilott,

Holott már Ősz vagyon: ez engem indított

Tsu

Tsudára, mert húlnak a' fáknak leveli,
Ez pedig új nyárat magában képzeli.
Barna Haja fejer Nyakát borította,
Maga a' Természet ezt fodoritotta,
Sellyem gyengességét szálla meg haladja,
Melyet az — Irigység maga sem tagadja.
Kerek szemöldöke vékony és fekete,
Szebbet *Apelles-is* ennél nem festhete
Valóban *Amornak* Tegzéje lehet e' ?
Mert meg-lött! — és éppen a' szivemet érte.
Nézem tovább drága Nyakának márvánnyát,
Mellyért *Pigmaleon* el-hadná Bálványát,
Páris meg-utálná kivánt *Helenáját*,
Hogy ha Ennek látná tsókra termett száját.
A' Hónál fejérebbe Mejjének Táblája,
A' mellyet ékesít drága — pár Almája,
Olvaszt Értz szivet is ennek tekintete,
Nem hijában tehát *Kedves* nevezete.
Testihez hasonló Karja 's kisdéd keze,
Mellyel a' Természet néki ugy kedveze,
Hogy ki ezt meg-láttya meg-áll rajta szeme,
Ki meg-tsókolhatya van tellyes öröme.
Deli szép Termete, kartsú a' Dereka,
Lábai tsinosak mutattya Nyomdoka,
Reng ha mégyen Dombja domboru Fa — nak
Oh ékes Virágja! vig *Eger* várának.
Nyájas szép Beszédje maga a' szelidtség,
Artatlan Tréfája egy Szemérmerteség.
A' *Grátziák* magok ha ide gyülnének,
Csudálkozás nélkül el-nem mehetnének.
Az uttzán láttatik járnai mint *Diánna*,
Szerentsének tartya ki mehet utánna.

Mondván: Bóldog Anya ki szült illy Magzatot,
Vénus is ettől kért költsön Abrázatot.
 Külsőkép már láttam Testének állását,
 Bóldog ki veheti e' szépnél szállását !!
 Valóban *Theseus* e' Kintset kereste,
 Ohajtván utánna Reggel, Délben, Este.
 Szívét hogy mitsodás? azt most nem vizsgálom,
 Mert szemembül ki-ment az éjjeli Álom.
 De valamint Teste Természet tsudája,
 Nem különben Szive Nemének példája.
 Fel-ébredvén tehát mint ha ugy tettzene,
 Hogy nékem e' szép Kép ösméretes lenne,
 Ugy vagyon: Ösmérlek tartom-is Képedet
 Ah mikor látom már drága személlyedet !!!
 Ösmérlek, hogy Te vagy *M... nyi Charitás*,
 Nálad nélkül nálam nintsen Bóldogítás.
 Én édes Reményem! még élek Éretted,
 Vigaságom mely nagy, hogy Napod érhetted.
 Tudod, mert ösméred Néked szentelt Szivem,
 Ugy tartom hogy Te-is vagy mind eddig Hivem.
 Vedd hát Kegyes Szivel ez egy két rendemet,
 Rendeimhez töldvén hőséges Szivemet.
 Hány Csillag férhet-el *Olympusnak* bóltyán,
Neptunusnak hány tsöp viz folyik szigonyán.
 Hány Ró'sát plántálhat szüz Kertében *Flóra*,
 Hány — Magyar ránt Kardot ülvén szürke *Lóra*.
Aegus a' tengerben hány fővényt olvashat,
Orpheus vonója hány vig Nótát húzhat
 Annyi áldásokban lehessel Te Örök,
 Ezt Szivbül kívánnya Te Tisztelöd *T... k.*
 A' Kegyetlen Párkák életed fonalat á t
 A' midön el vágják, érjed el Hajnal
 Földi étzakádnak, és Angyalinak
 Zengjen füleidben. Vége Verseimnek.

NB. Ezek ugyan már régen nálunk hevernek,
 de az idő és környüállás nem engedett eddig helyt
 néki a' Kurirban.